

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 6Tos/56/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118011173  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7118011173.3

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Miroslava Baňackého, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2020 v trestnej veci odsúdeného W. M., pre obzvlášť závažný zločin podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr.zák., o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13. 5. 2020, sp. zn. 5Nt/29/2018 takto

### rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie.

II. Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. z a m i e t a návrh odsúdeného W. M., nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom F. XX, okres G. - P. o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/89/2007.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 400 ods. 1 Tr. por. povolil obnovu konania a zároveň zrušil výrok o vine, celý výrok o treste, výrok o ochrannom dohľade, výrok o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, v trestnej veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11. 9. 2012, ktorým bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov nepodmienečne, podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad na dobu 3 rokov, a ktorým podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Doc. RNDr. H. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Podľa § 403 Tr. por. súd nevzal do väzby obvineného W. M., nar. XX. XX. XXXX v G.L., trvale bytom F. č. XX, nakoľko má nariadený výkon trestu vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/93/2014.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť okresný prokurátor, a to ústne do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti cituje ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. por. a uvádza, že povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr

neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Súd v tomto smere rozhodol tendenčne a skutočnosti uvádzané odsúdeným na predmetnom verejnom zasadnutí nijakým spôsobom neobjektivoval.

Súd uviedol vo svojom rozhodnutí, že splnil pokyn odvolacieho súdu, hoci v prípade sťažnosti prokurátora postačilo len konštatovanie v tejto sťažnosti, resp. odkaz na tento listinný dôkaz, zápisnicu o obhliadke miesta činu a priloženú fotodokumentáciu. Sám odsúdený dodal, že streľbu na sirénu musia dokumentovať fotografie z miesta činu, ale takýto druh fotodokumentácie sa v spisovom materiáli v rámci vyšetrovacieho spisu z pôvodnej trestnej veci vôbec nenachádza.

Súd vo svojom rozhodnutí uvádza, cituje: „Pokiaľ ide o údajné opomenutie oboznámenia znaleckého posudku na čl. 222-224, na ktoré sarkasticky poukazuje prokurátor vo svojej ostatnej sťažnosti, tak uvedený znalecký posudok sa týka celkom iného streliva (7,65 mm Browning) a tlmiču hluku výstrelu ako mali byť použité odsúdeným“.

K tomuto uvádza, že nielen prokurátor túto skutočnosť navrhoval, ale aj sám odvolací súd dal prvostupňovému súdu pokyn takéto dokazovanie na verejnom zasadnutí vykonať. V akom smere je sarkastické navrhovať dôkaz, mu nie je zrejmé. Pri dôkladnom prečítaní ostatnej sťažnosti prokurátora možno jednoznačne dospieť k záveru, že tento nenavrhoval prečítať „celý“ spisový materiál z pôvodnej trestnej veci, ale oboznámiť spis z pôvodnej trestnej veci minimálne v rozsahu zápisnice o obhliadke činu a priloženou fotodokumentáciou, resp. len konkrétny listinný dôkaz, ktorý sa týka vyjadrení odsúdeného v tomto konaní. S čím sa nakoniec stotožnil aj krajský súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí.

Súd tak v predmetnom rozhodnutí uvádza, že pôvodný znalecký posudok sa týka celkom iného streliva a tlmiču hluku, ako mali byť použité odsúdeným. Súd tak uveril tvrdeniam odsúdeného, bez akéhokoľvek objektivizovania tejto skutočnosti a verifikovania jeho tvrdení. Sám odsúdený skonštatoval, že tieto vecné dôkazy odhodil po skutku do C.. Uvedené si tak mohol vymyslieť, a keďže tieto dôkazy mal zahodiť do C., nie je možné tieto ani stotožniť, a ani nijako objektivizovať.

Z akého dôvodu súd považuje tvrdenia odsúdeného za pravdivé, a to, že sa pôvodný znalecký posudok týka iného streliva a tlmiča hluku, sa už z rozhodnutia nie je možné dozvedieť. Ak by sme pripustili takýto výklad, potom by si mohol odsúdený vymyslieť akúkoľvek skutočnosť, o ktorej vie, že sa už nedá preukázať, a súd by automaticky povolil obnovu konania, čo je podľa jeho názoru vylúčené.

V ďalšom súd konštatuje, že cituje: „Oboznámenie celého spisového materiálu v pôvodnej trestnej veci, čo tak nepochopiteľne požaduje prokurátor v sťažnosti, aj keď paradoxne nemá na verejnom zasadnutí návrhy na doplnenie dokazovania, má teda v kontexte s vyššie uvedeným len účelový až šikanózný charakter.“

Od začiatku verejného zasadnutia v predmetnej trestnej veci tvrdí, že v danej veci nie je žiaden dôvod na povolenie obnovy konania, preto je zrejmé, že v jeho rozhodnutiach vyvstane potreba tieto skutočnosti konfrontovať s nejakým listinným či iným dôkazom v pôvodnej trestnej veci, túto skutočnosť môže tak odsúdený, ako aj prokurátor kedykoľvek v priebehu konania navrhnúť. Považovať využitie návrhových oprávnení prokurátora na vykonanie dôkazov v zmysle Trestného poriadku za šikanózne a účelové je

absolútne absurdné tvrdenie. Súd predsa môže takýto návrh strany v trestnom konaní odmietnuť, alebo takýto návrh akceptovať.

Je v rozpore s bežnou súdnou praxou, ako aj ustálenou judikatúrou, aby súd považoval pri povolení obnovy konania dôkazy v podobe článku nezisteného pôvodu, alebo fotografie zabezpečené sesternicou odsúdeného, bez akejkoľvek verifikácie či objektivizovania za relevantné a zákonné dôkazy. Namieta aj procesnú použiteľnosť týchto dôkazov. Navyše tieto sú vecne irelevantné. Z fotografií, predložených sesternicou odsúdeného, absolútne nevyplýva ich pravosť, vierohodnosť, tieto neboli podrobené žiadnemu skúmaniu, nevedia povedať, či ide o fotomontáž, či o nejaký podvrh, nevedia zistiť, kto ich vyhotovil, kedy sa tak stalo, či to boli fotky z obdobia pred skutkom, počas skutku, po skutku, ani z nich nie je zrejmé, či skutočne ide o signalizačné zariadenie, či je to pravé zariadenie, maketa, či vôbec patrí k zlatníctvu, v ktorom bol spáchaný skutok, k inej prevádzke a podobne. O článku z novin nezisteného pôvodu to platí rovnako. Paradoxne sám odsúdený uvádza v rámci výsluchu na verejnom zasadnutí, že fotografia mala byť vyhotovená dňa 23. 2. 2008, to znamená skoro rok po skutku, ako aj to, že pokiaľ siréna nepatrila k zlatníctvu, tak je to síce zvláštne, že celú noc nikto nedošiel, ale mohla patriť aj objektu, možno domu obuvi, ktorý už nebol funkčný.

Po ostatnom zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu prvostupňový súd vypočul v zmysle pokynu nadriadeného súdu poškodeného H. B., ktorý len potvrdil to, čo prokurátor tvrdí od začiatku tohto obnovovacieho konania. Tento vo svojej výpovedi uviedol, že žiadne zabezpečovacie či signalizačné zariadenie nemali, žiadne takéto zariadenie nevyúsťovalo do exteriéru, sirénu nemali, len kamerový systém. Súčasne uviedol, že podnikal spolu so svojim synom, a tento nemá ohľadom zabezpečenia objektu žiadne vedomosti, pretože mal na starosti inú agendu. Napriek tomuto vyjadreniu súd vyhovel návrhu obhajoby, neakceptoval návrh intervenujúceho prokurátora tomuto dôkazu nevyhovieť pre jeho neopodstatnenosť, a predvolal syna poškodeného U. B., ktorý na ostatnom verejnom zasadnutí uviedol, že nevie, aké mali zabezpečovacie zariadenie na objekte, nevie, či nejaké zariadenie takéhoto typu vyúsťovalo do exteriéru, ani nevie, aká firma mala takéto zariadenie montovať. Na otázku, či bola ich ochrana napojená na políciu, uviedol, že nevie, asi áno. Odsúdený sa po výsluchu svedka vyjadril, že tento potvrdil, že disponovali alarmom. V tomto kontexte tak svedok vypovedal tak, ako to naznačil jeho otec - poškodený H. B., že o tomto nemal informácie, a tento nepotvrdil žiadne externé zabezpečovacie zariadenie.

Súd v tomto obnovovacom konaní neakceptoval žiaden argument prokuratúry, na druhej strane akceptoval všetky argumenty odsúdeného, a uznal všetky ním navrhované dôkazy, a týmito dôvodil svoj postup pri povolení obnovy konania. Skutočnosti uvádzané odsúdeným a svedkom v rámci konania o povolení obnovy konania však musia byť overiteľné, respektíve zistiteľné. V opačnom prípade by si každý odsúdený mohol vymyslieť nejakú novú skutočnosť, ktorá ani nemusí byť súčasťou pôvodného spisu, a automaticky by bola povolená obnova konania, čo je nemysliteľné.

Rovnako neobstojí ani argument súdu, že, cituje: „Pokiaľ ide o údajnú účelovosť konania odsúdeného, na ktorú poukazuje opakovane prokurátor, v snahe dosiahnuť uloženie nižšieho testu, k tomu súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný priznáva nielen spáchanie trestného činu krádeže, ale aj spáchanie trestného činu nedovoleného ozbrojovania, teda priznáva súbeh trestnej činnosti, ktorá skutočnosť môže mať zásadný vplyv na ukladanie druhu a výšky trestu.“

Existuje tu dôvodný predpoklad, že spáchanie tohto druhu trestného činu (nedovoleného ozbrojovania) nie je možné žiadnym spôsobom preukázať, pretože sám odsúdený uviedol, že údajnú zbraň s tlmičom si mal kúpiť od osoby, ktorá je nebohá, a súčasne, že tieto mal po skutku odhodiť do rieky C..

V celom pôvodnom konaní, kde bolo zrealizované vyčerpávajúce dokazovanie, množstvo vyšetrovacích úkonov v rámci kriminalisticko - expertízneho skúmania: pyrotechniky, trasológie, mechanoskopie, DNA, chémie, daktyloskopie a iných, nepadla ani zmienka o nejakej siréne, zabezpečovacích zariadeniach, tieto nespomenul poškodený, nie sú súčasťou spisového materiálu, sú to evidentne len účelové hypotézy a domnienky odsúdeného s cieľom byť v novom konaní stíhaný pre výhodnejšiu právnu kvalifikáciu skutku. Ani predkladanie účelových nevierohodných dôkazov skoro po 13 rokoch nemôže obstať.

Sám odsúdený dodal, že streľbu na sirénu musia dokumentovať fotografie z miesta činu, ale takéto druh fotodokumentácie sa v spisovom materiáli v rámci vyšetrovacieho spisu z pôvodnej trestnej veci vôbec nenachádza, ani nikde inde.

U odsúdeného ide o zjavne účelové výpovede, a jeho priznanie z dôvodu kalkulácie s dĺžkou trestu, nakoľko tento má vedomosť, že trestná sadzba pri obzvlášť závažnom zločine krádeže je nižšia (10 až 15 rokov), ako pri obzvlášť závažnom zločine podielníctva (12 až 20 rokov), za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyšporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk. 1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme, 2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Dokazovanie je procesný postup súdu upravený Trestným poriadkom, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dokazných prostriedkov súdom a ich následnom hodnotení. Jeho význam spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustanovuje skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a aplikuje naň konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá skutočnému stavu veci, a o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, je jednou z najdôležitejších činností súdu v rámci trestného konania, pretože je základným predpokladom pre rozhodnutie súdu vôbec. Súd, čo do rozsahu dokazovania, nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zväžení, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie. Teda len súd rozhoduje o tom, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého, naopak, nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rozhodnutie súdu o vykonaní či nevykonaní určitého dôkazu však nie je svojvoľné, ale vychádza z dôsledného posúdenia okolností konkrétneho prípadu, za súčasnej povinnosti strany, ktorá dôkaz navrhuje, uviesť, ktoré skutočnosti sa majú preukázať, ktoré súd rovnako pri svojich úvahách berie na zreteľ.

Keďže súd prvého stupňa nesprávne a v rozpore s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil produkované dôkazy a tak dospel k nesprávnym právnym záverom, navrhol, aby odvolací súd zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. uznesenie Okresného súdu Košice I a sám vo veci rozhodol tak, že zamietne jeho návrh na povolenie obnovy konania.

Odsúdený vo svojom vyjadrení k sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry uviedol, že považuje uznesenie Okresného súdu Košice I za zákonné a správne. Je toho názoru, že prokurátor vo svojej sťažnosti pri poukazaní na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. vytýka neoprávnene a absolútne nemiestne, že takto pri použití tohto ustanovenia Trestného poriadku súd nepostupoval, práveže postupoval.

Prokurátor je strážca zákonnosti v našom štáte a ten má v prvom rade postupovať podľa uvedeného ustanovenia a nie vyčítať súdu, ak ho dodržiava, jeho tendenčnosť, pričom v konaní je absolútne nečinný a následne kritizuje činnosť súdu. Je to nelogické a hlavne neprofesionálne.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu a nič samozrejme nebránilo stranám, aby aj v tomto čase po zrušení mohli uviesť alebo doložiť ďalšie písomnosti, svedecké výpovede a iné dôkazy, ktoré v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. majú pomôcť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti pri rozhodovaní o otázke, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a zistil nasledovné.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/89/2007 zo dňa 11. 9. 2012 bol odsúdený W. M. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a podľa § 231 ods. 4 písm. a) Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol uložený ochranný dohľad na dobu 3 rokov a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Doc. RNDr. H.V. B. s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Odsúdený W. M. podal návrh na povolenie obnovy konania s odôvodnením, že trest mu bol uložený na základe nedostatočného, neúplne zisteného skutkového stavu v prípravnom konaní, pričom dôkazy ho značne znevýhodnili a na verejnom zasadnutí opíše celý priebeh skutku tak, ako sa stal.

Je potrebné uviesť, že vo veci už rozhodoval Krajský súd v Košiciach uznesením pod sp. zn. 6Tos/99/2018 zo dňa 29. 1. 2019, kedy bolo uznesenie okresného súdu, ktorým bola povolená obnova konania, zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie a uznesením sp. zn. 6Tos/32/2019 zo dňa 11. 10. 2019, kedy taktiež bolo rozhodnutie okresného súdu zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. 2. 2020 a dňa 13. 5. 2020 vypočul svedkov Doc. RNDr. H. B. a jeho syna U. B..

Následne súd vo veci povolil obnovu konania s odôvodnením, že skutočnosti uvádzané vo výpovediach odsúdeného W. M. a svedka O. U. sú bez akýchkoľvek pochybností takými skutočnosťami a informáciami, ktorými by mohli disponovať len skutoční páchatelia, pričom tieto skutočnosti vzhľadom na svoj vtedajší postoj k trestnej veci, na nimi zvolenú obranu v pôvodnom konaní neuvádzali.

Krajský súd sa s uvedeným rozhodnutím okresného súdu nestotožňuje a považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom

nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Z uvedeného potom vyplýva, že konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku, ktoré by mohli odôvodniť iné ako pôvodné právoplatné rozhodnutie prvostupňového súdu.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní ale aj dôkazy síce v pôvodnom konaní vykonané, ale s novým obsahom odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie okresného súdu s uznesením krajského súdu tvoria jeden celok, nie je potrebné znovu opakovať obsah svedeckých výpovedí svedkov Doc. RNDr. H. B. a U. B..

Na druhej strane ale vzhľadom na uplatnené námietky prokurátorom v ním podanej sťažnosti krajský súd považuje za potrebné uviesť, že hodnotenie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi odôvodniť iné ako pôvodné napadnuté právoplatné rozhodnutie musí byť vykonané porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novonavrhovaných dôkazov.

Z uvedeného vyplýva, že nestačí nekritické prevzatie časti tvrdených skutočností či dôkazov bez ich zhodnotenia vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vychádzali pôvodné skutkové zistenia.

Je teda potrebné vyhodnotiť vplyv nového dôkazu, novej skutočnosti komplexne na už ustálený skutkový stav. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú totiž spôsobilé vyvolať následky predpokladané v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na vyššie uvedené sťažnostný súd poukazuje na tú skutočnosť, že z výpovede poškodeného Doc. RNDr. H. B. vyplýva, že objekt, do ktorého bolo vykonané vlámanie, žiadne zabezpečovacie či signalizačné zariadenie nemal a žiadne takéto zariadenie nevyúsťovalo do exteriéru, žiadne sirény nemali, mali len kamerový systém na trezor.

Svedok ďalej uviedol, že jeho syn U. B. nemal žiadne vedomosti ohľadom zabezpečenia objektu, pretože sa venoval inej činnosti, pričom z výpovede syna poškodeného U. B. vyplýva, že nevie, aké mali zabezpečovacie zariadenie na objekte, či nejaké zariadenie tohto typu vyúsťovalo do exteriéru, a aká firma ho mala montovať.

Samotný odsúdený W. M. uvádzal, že strelbu na sirénu musia dokumentovať aj fotografie z miesta činu, avšak takýto druh fotografií sa v spisovom materiáli v pôvodnej trestnej veci nenachádza.

V súvislosti s tvrdením okresného súdu v tom smere, že pôvodný znalecký posudok ohľadom streliva sa týka celkom iného streliva a tlmíča hluku, ako mali byť použité odsúdeným, je potrebné dať za pravdu prokurátorovi okresnej prokuratúry, ktorý uviedol, že okresný súd uveril tvrdeniam odsúdeného bez akéhokoľvek objektivizovania tejto skutočnosti a verifikovania jeho tvrdení, keďže samotný odsúdený W. M. vypovedal, že údajnú zbraň s tlmíčom si mal kúpiť od osoby, ktorá je nebohá, a súčasne tieto mal po skutku odhodiť do rieky C..

Uvedené tvrdenia teda nie je možné žiadnym spôsobom objektivizovať.

Naviac je potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní bolo vykonaných množstvo vyšetrovacích úkonov v rámci kriminalistického a expertízneho skúmania, pričom nikde sa nerozprávalo o nejakých sirénach, resp. zabezpečovacích zariadeniach.

V nadväznosti na uvedené krajský súd poznamenáva, že v konaní o povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní a rovnako ani preskúmať zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní.

Súčasne je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.